

Biblická čtení:

Ámos 6, 1a.4-7: Běda bezstarostným na Sijónu! Běda těm, kdo lehají na ložích ze slonoviny, povalují se na pohovkách, jídají jehňata ze stáda a telata z chléva, blábolí za zvuku harfy, vymýšlejí si hudební nástroje jako David, pijí víno z obětních misek, nejlepšími oleji se mažou, ale nad Josefovou těžkou ranou se netrápí. Proto nyní budou přestěhováni v čele přesídlenců, ustane hodokvas povalečů.

1. List Timoteovi 6, 11b-19: Usiluj o spravedlnost, zbožnost, víru, lásku, trpělivost, mírnost. Bojuj dobrý boj víry, abys dosáhl věčného života, k němuž jsi byl povolán a k němuž ses přihlásil dobrým vyznáním před mnoha svědky. Vyzývám tě před Bohem, který dává všemu život, a Kristem Ježíšem, který vydal svědectví svým dobrým vyznáním před Pontiem Pilátem, abys bez poskvrny a výtky plnil své poslání až do příchodu našeho Pána Ježíše Krista. Jeho příchod zjeví v určený čas pozeňvaný a jediný Vládce, Král králů a Pán pánů. On jediný je nesmrtelný a přebývá v nepřístupném světle; jeho nikdo z lidí neviděl a nemůže uvidět. Jemu patří čest a věčná moc. Amen. Těm, kteří jsou bohatí v tomto věku, přikazuj, ať nejsou pyšní a nedoufají v nejisté bohatství, nýbrž v Boha, který nás štědře opatruje vším, co potřebujeme; napomínej je, ať konají dobro a jsou bohatí v dobrých skutcích, štědrí, dobročinní, a tak ať si strádají dobrý základ pro budoucnost, aby obdrželi pravý život.

Lukáš 16, 19-31: Byl jeden bohatý člověk, nádherně a vybraně se strojil a den co den skvěle hodoval. U vrat jeho domu lehával nějaký chudák, jménem Lazar, plný vředů, a toužil nasytit se aspoň tím, co spadlo ze stolu toho boháče; dokonce přibíhali psi a olizovali jeho vředy. I umřel ten chudák a andělé ho přenesli k Abrahamovi; zemřel i ten boháč a byl pohřben. A když v pekle pozdvihl v mukách oči, uviděl v dáli Abrahama a u něho Lazara. Tu zvolal: ‚Otče Abrahame, smiluj se nade mnou a pošli Lazara, ať omočí aspoň špičku prstu ve vodě a svaží mé rty, neboť se trápím v tomto plameni.‘ Abraham řekl: ‚Synu, vzpomeň si, že se ti dostalo všeho dobrého už za tvého života, a Lazarovi naopak všeho zlého. Nyní on se tu raduje, a ty trpíš. A nad to vše jest mezi námi a vámi velká propast, takže nikdo – i kdyby chtěl – nemůže přejít odtud k vám ani překročit od vás k nám.‘ Řekl: ‚Prosím tě tedy, otče, pošli jej do mého rodného domu, neboť mám pět bratrů, ať je varuje, aby také oni nepřišli do tohoto místa muk.‘ Ale Abraham mu odpověděl: ‚Mají Mojžíše a Proroky, ať je poslouchají!‘ On řekl: ‚Ne tak, otče Abrahame, ale přijde-li k nim někdo z mrtvých, budou činit pokání.‘ Řekl mu: ‚Neposlouchají-li Mojžíše a Proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých.‘“

Myšlenky o životě

Znáte to, nebo to dokonce zrovna prožíváte: složitosti se na člověka hrnou a jak je zvládnout? Navíc nemusí být zrovna v dobré fyzické či psychické kondici. Máme někoho ku pomoci? To je také pro někoho často, pro jiného občasná situace. V takové chvíli biblické texty, pokud se na ně dokážeme koncentrovat, promlouvají asi jinak či nově. První čtení mě přivádí k úvahám, jak spojit běžnou práci (administrativní, úřední hodiny, kormidlování DPC, návštěvy a individuální péče), osobní život a bohoslužebná setkání, aby byla posilující pro účastníky, povzbuzující, abychom se sjednotili v modlitbách a

načerpali sílu a pomoc pro další chvíle. A tak např. to, že nemáme dnes varhanní doprovod, vnímám pro sebe jako úlevu, protože mě trápí hlas a mohu si odpočinout, kdykoli to je zapotřebí. Snad to nevádí ani vám. Jsme tady, abychom se povzbudili, potěšili navzájem, ale také hledali vedení pro další chvíle u Pána Boha a jeho slova. Ať už je naše osobní situace jakákoli. Nevadí, v jakém jsme počtu, záleží na opravdovosti a ochotě přidat svůj díl pomoci, kde se naskytne možnost. Druhé čtení pak dává jasné vedení, kudy opravdu se snažící křesťan má se ubírat.

Příběh o Lazarovi je takřka notoricky známý. Já, pod okolnostmi úmrtí Milušky, zhoršeného zdraví malé Dany, vnímám, že celý příběh mluví o věčném životě. Jsme k němu povoláni a chceme k němu nějak, ale úspěšně dojít. Někdo dříve a někdo později. Celý ten rozhovor mezi Abrahamem a boháčem se odehrává již za tzv. věčného života. Pozemský život obou mužů skončil. Smrtí nekončí ani trápení, nemoc, a na druhé straně bohatství a přepychový život, jak si možná mnozí představují či v to doufají. Všichni vstanou, k „dalšímu“ životu. Jen role se pozoruhodně vymění. Jaký bude ten náš „další“ život, to ovlivňujeme svým jednáním, myšlením, ochotou pomoci, soucítit s druhými a věnovat jim čas, obětovat se. Přitom všem nijak nestrádáme; mluvím za sebe, je mi dopřán dostatek základních věcí k životu a mnohem, mnohem více. Také pozoruji, jak díky příkladu některých lidí, se kterými se setkávám, mám vůli a chuť přinášet větší díl pomoci a méně rozlišovat, kdo si tu či onu pomoc zaslouží. Nebo zda toho či onoho spolupracovníka si ponechat, nebo ne? Pán Ježíš nás volá ke všem bez rozdílu, proto se snažme hledat u druhých ne nedostatky, ale obdarování, kterými mohou posloužit, pomoci a sami se tak posílit do života, který jim bude přinášet radost a smysl. Tak se bude tvořit pravé Kristovo tělo, je církve, ve které má zalíbení.